

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Karla Šimky a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobkyně: **R. U.**, zastoupené JUDr. Miloslavem Černým, advokátem se sídlem Korunní 129, Praha 3, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 30. 6. 2006, č. j. 32 Az 16/2005 - 20,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně jako stěžovatelka brojí včas podanou kasační stížností proti shora označenému rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 2. 12. 2005, č. j. OAM-2099/VL-10-K01-2005. Tímto rozhodnutím byla zamítnuta její žádost o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu). Krajský soud její žalobu zamítl, neboť shledal rozhodnutí žalovaného souladným se zákonem.

Nejvyšší správní soud nejprve vážil nezbytnost rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“). Dospěl však k závěru, že o něm není třeba rozhodovat tam, kde samo podání kasační stížnosti má odkladný účinek ze zákona (§ 32 odst. 5 zákona o azylu).

Dále musel soud posoudit, zda je kasační stížnost přípustná. Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. kasační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.

Namítá-li stěžovatelka, že v řízení před žalovaným nebyla schopna v důsledku špatné znalosti českého jazyka vystupovat bez tlumočníka, jedná se o námitku, kterou neuplatnila v řízení před krajským soudem, ačkoli tak učinit mohla; a tedy námitku nepřipustnou. Jen na okraj zdejší soud poznamenává, že je mu z úřední činnosti známo, že žadatelé o azyl mají v řízení o azyl před žalovaným k dispozici tlumočníka, a to jak při sepisu žádosti, tak při pohovoru, případně pohovorech k důvodům jejich žádosti. Nahlédnutím do správního spisu pak soud zjistil, že nejinak tomu bylo i v případě stěžovatelky (viz žádost o udělení azylu ze dne 13. 11. 2005 a protokol o pohovoru ze dne 1. 12. 2005).

Vzhledem k tomu, že ostatní námitky shledal soud přípustnými, zabýval se přijatelností kasační stížnosti ve smyslu § 104a s. ř. s., tedy otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle citovaného ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná. K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech azylu zdejší soud pro stručnost odkazuje např. na svoje usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, www.nssoud.cz.

Námitkou, že soud neprovedl psychiatrické vyšetření duševního stavu stěžovatelky, za situace, kdy stěžovatelka žádný návrh na provedení důkazu ke svému zdravotnímu stavu soudu neadresovala, se Nejvyšší správní soud zabýval ve svém rozsudku ze dne 13. 9. 2006, č. j. 3 Azs 324/2005 – 43. Pokud jde o problematiku obtíží se soukromými osobami a možností udělení azylu z tohoto důvodu, tak tou se již zdejší soud dostatečně zabýval např. ve svém rozsudku ze dne 10. 3. 2004, č. j. 3 Azs 22/2004 - 48, či rozsudku ze dne 18. 12. 2003, č. j. 6 Azs 45/2003 - 49. Obecné námitky týkající se nedostatečných skutkových zjištění bez upřesnění konkrétních pochybení správního orgánu byly již předmětem množství rozhodnutí zdejšího soudu, z poslední doby lze namátkou uvést například rozsudek ze dne 18. 1. 2006, č. j. 1 Azs 112/2004 - 61, či rozsudek ze dne 27. 10. 2005, č. j. 1 Azs 174/2004 - 103. Rovněž námitky týkající se jednání stěžovatelky ve svém jazyce před soudem byly již mnohokrát předmětem rozhodování Nejvyššího správního soudu (viz např. rozsudky ze dne 21. 7. 2005, č. j. 6 Azs 380/2004 - 29, ze dne 21. 4. 2005, č. j. 2 Azs 52/2005 - 47 nebo ze dne 12. 1. 2005, č. j. 7 Azs 270/2004 - 35); všechny uvedené rozsudky jsou dostupné na www.nssoud.cz.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tak poskytuje dostatečnou odpověď na všechny přípustné námitky podávané v kasační stížnosti. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky a odmítl ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. jako nepřijatelnou.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byl návrh odmítnut.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. ledna 2007

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu